

Ավետիք Իսահակյան

Շոպենի թաղման քայլերգը

Մի շքեղ, սիրուն երիտասարդի
Թաղման թափորն էր:
Սգանվագը հնչում էր տխուր.
Գնում էինք լուռ,
Դանդաղ, մտազբաղ՝
Եվ նվագի մեջ լսվում էր, կարծես,
Հուսաբեկ ձայնը թշվառ տղայի.-
«Լացե՛ք իմ վրա,
Լացե՛ք ձեր վրա.
Ողբանք միասին
Մարդկության վրա,
Որ կա, և չկա...»:

1956

Երևան